خبر

روستائیان بازوی اجرایی دولت در توسعه پایدار هستند

فرماندار آران و بیدگل گفت: روستائیان بازوی اجرایی دولت در توسعه پایدار هستند.

علی‌محمد یوسفیان اظهار کرد: نقش‌محوری این قشر در عرصه تولید، خوداشتغالی و تحقق اقتصاد مقاومتی بر هیچ‌کس پوشیده نیست. او ابراز کرد: روستاییان قشری شریف هستند که باوجود محرومیت از امکانات اولیه زندگی و امور رفاهی، زحمات فراوانی را برای عمران و آبادانی ایران عزیز متحمل شده‌اند. فرماندار آران و بیدگل افزود: روستاییان با حفظ عزّت و کرامت خود، نقش مؤثری در جامعه داشته‌اند و امروز نیز با اراده‌ای جهادی، مسیر تولید و خوداشتغالی را در پیش گرفته‌اند. او به توانمندی‌های غنی روستاییان تلاشگر در این شهرستان اشاره کرد و گفت: توسعه و ترویج فرهنگ روستایی با تأکید بر نقش‌آفرینی روستاییان غیور، به‌ویژه در زمینه توسعه و رشد اقتصادی، زمینه‌ساز رفع بسیاری از مشکلات موجود خواهد بود. یوسفیان در ادامه با اشاره به روستاهای ۱۱ گانه این شهرستان در دو بخش مرکزی و کویرات اظهار کرد: این مناطق می‌توانند با تأمین متناسب زیرساخت‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و ورزشی، علاوه بر افزایش درآمد روستائیان، انگیزه لازم برای ماندگاری مردم در محیط‌های روستایی را فراهم کنند. او توسعه پایدار روستا را مستلزم ارتباط و همکاری دوسویه میان شورا (به‌عنوان نهاد نظارتی) و دهیاری (به‌عنوان نهاد اجرایی) دانست و تأکید کرد: این همکاری موجب تسهیل در اداره روستا و تسریع در روند توسعه خواهد شد. فرماندار آران و بیدگل پیگیری مسائل و مشکلات روستاییان از سوی دهیاران و شوراهای اسلامی را حیاتی خواند و افزود: رفع محرومیّت، شغل‌آفرینی و توجه بیشتر به توزیع عادلانه ثروت، می‌تواند به توسعه و پیشرفت روستاها در سطح شهرستان کمک شایانی کند. او در پایان، دهیاران و اعضای شوراهای اسلامی روستاهای شهرستان آران و بیدگل را «بازوی اجرایی دولت» در اجرا، نظارت و سازماندهی برنامه‌های توسعه پایدار روستایی نام برد و اظهار امیدواری کرد: باتوجه‌به ظرفیت‌های ارزشمند موجود در بخش‌های کشاورزی، دامپروری، صنایع‌دستی و گردشگری، شاهد ارتقای شاخص‌های توسعه پایدار و آبادانی هرچه بیشتر این روستاها باشیم.

زخم برداشت شن و ماسه بر بستر رودخانه زاینده‌رود

با رصد، پیگیری و اشراف تیم‌های گشت رودخانه در شرق اصفهان برداشت شن و ماسه از بستر رودخانه زاینده‌رود متوقف شد.

به گزارش فارس، در روستای دهکرم واقع در شرق اصفهان تعدادی از اهالی اقدام به تخریب بستر رودخانه و برداشت غیرمجاز شن و ماسه و استفاده شخصی کرده که علی‌رغم اخطارهای مکرر حافظان رودخانه به اقدامات متجاوزانه خود اصرار ورزیدند. براین‌اساس با هماهنگی صورت‌گرفته آب منطقه‌ای اصفهان با ریاست پاسگاه انتظامی منطقه، حین ارتکاب تخلف و جابه‌جایی شن‌های برداشت شده، متخلفان بازداشت و یک دستگاه کامیون نیز توقیف شد. برداشت بی‌رویه شن و ماسه از بستر رودخانه‌ها علاوه بر تخریب محیط‌زیست، موجب کاهش آبدهی رودخانه، فرسایش سواحل، تهدید اراضی کشاورزی و افزایش خطر سیلاب می‌شود. مردم می‌توانند در سراسر استان از طریق سامانه ۳۸۴۸ در تمام طول شبانه‌روز تماس بگیرند و گزارش تخلفات از قبیل حفاری، لایروبی و کفشکنی غیرمجاز چاه، بهره‌برداری از چاه‌های فاقد پروانه را مطرح کنند. ثبت و رسیدگی به تخلفات برداشت پساب از فاضلاب شهری، برداشت غیرمجاز از کانال‌ها و شبکه‌های آبیاری، تصرف و ساخت‌وساز غیرمجاز در حریم و بستر رودخانه‌ها و ساخت، نگهداری، حمل و تردد انواع دستگاه‌های حفاری غیرمجاز از دیگر خدمات سامانه تلفنی ۳۸۴۸ است. زاینده‌رود بزرگ‌ترین رودخانه فلات مرکزی ایران است که از کوه‌های زاگرس مرکزی سرچشمه می‌گیرد و به تالاب بین‌المللی گاوخونی در شرق اصفهان می‌ریزد. این رودخانه در سال‌های اخیر به دلایل متعدد از جمله کاهش منابع آبی، خشکسالی، برداشت‌های بی‌رویه، به طور زمان‌بندی شده و البته بیشتر برای آبیاری زمین‌های کشاورزی شرق و غرب اصفهان جریان می‌یابد.

سرقت کابل‌های مخابرات در خمینی‌شهر

فرمانده انتظامی شهرستان خمینی‌شهر از دستگیری سارق کابل‌های مخابراتی و اعتراف متهم به ۵۰ فقره سرقت خبر داد.

سرهنگ علی سبحانی اظهار کرد: در پی وقوع سرقت‌های متعدد کابل‌های مخابراتی از مقابل درب منازل و شکایت شهروندان دراین‌خصوص موضوع در دستور کار مأموران فرماندهی انتظامی شهرستان خمینی‌شهر قرار گرفت. او افزود: تحقیقات دراین‌خصوص ادامه داشت تا اینکه فردی که در این سرقت‌ها دست داشت با هوشیاری شهروندان و حضور به‌موقع مأموران کلانتری ۱۲ در یکی از محلات شناسایی، دستگیر و برای تحقیقات بیشتر به پلیس آگاهی انتقال یافت. فرمانده انتظامی شهرستان خمینی‌شهر ادامه داد: متهم در مواجهه با مستندات و مدارک پلیس به ۵۰ فقره سرقت کابل مخابراتی اعتراف و انگیزه خود را از این سرقت‌ها تأمین هزینه مواد مخدر مصرفی عنوان کرد که دراین‌خصوص پرونده تشکیل و متهم برای انجام اقدامات قانونی تحویل مرجع قضائی شد.

تعطیلی پنجشنبه‌ها در اصفهان رسماً اعلام شد:

ادارات دولتی استان «دورکار» شدند!

اصفهان امروز: استاندار اصفهان گفت:بر اساس تصمیم شورای تحول اداری استان، از این هفته تا پایان سال جاری، فعالیت ادارات در روزهای پنج‌شنبه در قالب «دورکاری» انجام خواهد شد و ساعات کاری روزهای دیگر به ۶:۴۵ دقیقه تا ۱۴:۴۵ تغییر می‌یابد.

مهدی جمالی‌نژاد در حاشیه نشست کارگروه منابع انسانی و تحول اداری استان با اشاره به بحث تعطیلی روزهای پنجشنبه‌ها در برخی استانها، جزئیات جدیدی از روند تصمیم‌گیری ملی برای این موضوع را تشریح کرد و گفت: موضوع تعطیلی پنجشنبه‌ها پیش از این توسط برخی استان‌ها اجرا شد، اما سازمان امور استخدامی کشور اعلام کرد این اقدام مطابق قانون نیست.

وی افزود: برای حل این مشکل، قرار بود موضوع در سمینار استانداران مطرح شود تا یک تصمیم واحد و هماهنگ برای تمامی استان‌های کشور گرفته شود؛ که این موضوع توسط هیات دولت به استانداران واگذار گردید

جمالی‌نژاد با اشاره به اینکه تعطیلی پنجشنبه‌ها برای استان صنعتی اصفهان به عنوان یکی از قطب‌های اصلی صنعت و تجارت ایران مشکلاتی را به همراه دارد و یا با تعطیلی یک روز کاری، اخلال در تعاملات بین‌المللی و هماهنگی با بازارهای جهانی،افزایش بار کاری در سایر روزها و احتمال افزایش حجم کاری روزهای دیگر هفته و عدم رضایت بخشی از فعالان اقتصادی و برخی از بازرگانان و صاحبان صنایع را به دنبال دارد لذا در نهایت استانداری اصفهان، در ترازوی سنجش منافع و مضرات، اولویت را به سلامت عمومی و حفظ محیطزیست داد و دور کاری ادارات را مورد تصویب قرار داد .

وی با اشاره به اینکه طرح دورکاری در روزهای پنج‌شنبه تا پایان سال ۱۴۰۴ تصویب شد، گفت:بر این اساس، از این هفته، کارمندان ادارات استان می‌توانند روزهای پنج‌شنبه را به صورت دورکاری فعالیت خود را ادامه دهند. جمالی‌نژاد اضافه کرد:همچنین، به منظور جبران ساعات کاری، ساعت حضور کارمندان در ادارات در روزهای شنبه تا چهارشنبه، از ساعت ۶:۴۵ تا ۱۴:۴۵ تعیین شد.

استاندار اصفهان بیان کرد:این تصمیم پس از تشکیل کمیته‌ای مشترک بین استانداری و سازمان برنامه و بودجه و دستگاه های ذی ربط بررسی همه جانبه معایب و مزایا اتخاذ شده است.

جمالی نژاد تاکید کرد :دستگاههای خدماتی ،امدادی و شبانه روزی از این طرح مستثنی خواهند بود.

در نهایت این اقدام در راستای افزایش بهره‌وری و ساماندهی ناترازی انرژی،کاهش آلودگی هوا،رونق بخشیدن به حوزه گردشگری و تقویت بنیان خانواده و ایجاد نشاط و شادابی بیشتر صورت گرفته است.

صدای کوچ‌نشینان در خطر خاموشی

خبر انحلال سازمان امور عشایر ایران، نهادی که بیش از نیم‌قرن، ستون ارتباطی دولت با جامعه عشایر بوده، موجی از نگرانی و انتقاد را در میان جامعه عشایری، فعالان اقتصادی و کارشناسان محیط‌زیست برانگیخته است.

به گزارش ایرنا، درحالی‌که طرح «چابک‌سازی دولت» از سوی سازمان اداری و استخدامی کشور دنبال می‌شود، نام «سازمان امور عشایر ایران» در فهرست نهادهایی قرار گرفته که قرار است در خصوص انحلال یا ادغام و انتقال وظایف آن به وزارت جهاد کشاورزی در صحن علنی مجلس رأی‌گیری شود.

این تصمیم هرچند از دید برخی کارشناسان به‌ظاهر گامی در مسیر اصلاح ساختار اداری است؛ اما به اعتقاد فعالان فرهنگی جامعه عشایری می‌تواند نقطه عطفی در تضعیف یکی از کهن‌ترین تولیدکنندگان غذایی ایران باشد. آن‌ها می‌گویند: سازمان امور عشایر صدای ماست، اگر خاموش شود، ما هم خاموش می‌شویم. اگر نیم‌نگاهی به تاریخچه جامعه عشایری ایران بیندازیم می‌بینیم که سازمان امور عشایر از سال ۱۳۴۵ تأسیس شده و در دوره‌های مختلف زیرمجموعه وزارتخانه‌های کشاورزی یا جهاد سازندگی بوده است.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، این سازمان ابتدا به «مرکز عشایری ایران» و سپس به «سازمان امور عشایر ایران» تغییر نام داد و تا پیش از سال ۱۳۶۲ زیرمجموعه وزارت جهاد سازندگی بود. هدف این سازمان ارتقای وضعیت اقتصادی، اجتماعی و تولیدی جامعه عشایری ایران است که با ۱۰۱ ایل و ۵۹۸ طایفه مستقل و چند میلیون عضو در حدود ۶۰٪ مساحت کشور پراکنده‌اند.

عشایر با داشتن ۲۴ میلیون رأس دام، ۴۵۰ هزار هکتار اراضی کشاورزی و ۲۰ هزار هکتار باغ و تولید حدود ۲۵٪ گوشت قرمز کشور و ۴۳٪ صنایع‌دستی، سهم مهمی در اقتصاد، فرهنگ و معیشت ایران دارند. در کنار این نقش مهم اقتصادی عشایر، آن‌ها حافظ سنت‌های کهن، زبان‌های بومی و آیین‌هایی هستند که بخشی از میراث‌فرهنگی ناملموس ایران محسوب می‌شود و در کنار آن، حضور دائمی آنان در مناطق مرزی، نوعی امنیت انسانی برای سرزمین ایجاد کرده است.

بااین‌حال، تصمیم برای انحلال سازمانی که متولی امور این جامعه است در نگاه فعالان عشایری به معنای بی‌پناه شدن مردمانی است که سال‌ها بدون تکیه به منابع دولتی، چرخه تولید کشور را سرپا نگه داشته‌اند.

◄ صدای عشایر در دولت باید شنیده شود

استاندار اصفهان در گفت‌وگو با رسانه‌های اصفهان با تأکید بر اینکه جامعه عشایری بر پایه نظام ایلی، ریش‌سفیدی و مدیریت درون‌سازمانی شکل‌گرفته است تصریح کرد: تنها نهادی که می‌تواند با این ساختار اجتماعی منحصربه‌فرد تعامل مؤثر و محترمانه داشته باشد، سازمانی است که به طور اختصاصی برای همین منظور تأسیس شده است.

مهدی جمالی‌نژاد اضافه کرد: تجربه‌های پیشین از ادغام یا حذف نهادهای تخصصی نشان داده که چنین تصمیماتی اغلب به کاهش بهره‌وری، ازدست‌رفتن تخصص و نارضایتی ذی‌نفعان منجر شده و انحلال سازمان امور عشایر و ادغام آن در نهادهای دیگر در واقع نوعی عقب‌گرد استراتژیک است که نه‌تنها مشکلات را حل نمی‌کند، بلکه می‌تواند بحران‌های جدیدی در حوزه‌های اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و امنیتی ایجاد کند. او خاطرنشان کرد:

راه‌حل صحیح، تقویت، نوسازی و توانمندسازی سازمان عشایری با ارائه بودجه کافی، به‌کارگیری نیروهای جوان و متخصص و استفاده از فناوری‌های روز برای بهبود خدمات‌رسانی به این قشر زحمت‌کش و تولیدکننده است.

او عشایر را سرمایه‌ای ملی دانست و گفت: حفظ نهادی که به طور مستقیم مسئول خدمت‌رسانی به عشایر است، برای توسعه متوازن و پایدار کشور ضروری است و بحث ادغام امور عشایر نیاز به بررسی‌های کارشناسی بیشتر دارد، زیرا عشایر جامعه سوم کشور هستند و کشور به تولیدات این جامعه مولد نیاز دارد.

◄ حذف سازمان امور عشایر، مرگ جامعه عشایری است

یکی از چهره‌های فرهیخته و فعال فرهنگی جامعه عشایری ایل قشقایی نیز با ابراز نگرانی از تصمیم برای انحلال سازمان امور عشایر اظهار کرد:

حذف این سازمان به معنای مرگ جامعه عشایری و تهدیدی جدی برای تولید ملی، امنیت غذایی، حفاظت از منابع طبیعی و حتی مرزهای کشور است.

حمید غنی افزود: حذف این سازمان پیامدهای سنگینی برای تولید، اشتغال و معیشت عشایر دارد، جامعه عشایری حدود ۳۰ درصد گوشت قرمز کشور را تولید می‌کند و انحلال این نهاد پشتیبان، به معنای تضعیف امنیت غذایی و افزایش وابستگی به واردات است. او افزود: بهار امسال، به دلیل خشکسالی، هزاران خانوار عشایری نیازمند آب‌رسانی با تانکر بودند و این سازمان بود که آب شرب و موردنیاز دام‌ها را تأمین و از بحران انسانی جلوگیری کرد. غنی ادامه داد:

عشایر کم‌هزینه‌ترین و پاک‌ترین جامعه انسانی کشورند که بدون بهره‌مندی از آب لوله‌کشی و برق، تولیدکننده گوشت و لبنیات طبیعی هستند و هر خانوار عشایری به طور متوسط ۲ تن گوشت قرمز تولید می‌کند که این تولید سالم در واقع یارانه‌ای پنهان برای دولت است و حذف آن، کشور را به واردات گسترده‌تر گوشت محتاج می‌کند.

این فعال فرهنگی، سبک زندگی عشایری را منطبق با اقتصاد مقاومتی و الگویی از معیشت پایدار معرفی کرد و افزود: جامعه‌ای عشایری، جامعه‌ای بدون آلایندگی، کم‌هزینه و درعین‌حال سرشار از ظرفیت گردشگری است. او با اشاره به حضور گردشگران خارجی در مناطق عشایری گفت: تورهای خارجی هر سال برای بازدید از زندگی عشایری به ایران می‌آیند و این سبک زندگی برای گردشگران خارجی بسیار جذاب است و حذف آن، ازبین‌رفتن یک جاذبه فرهنگی – گردشگری کم‌نظیر است. غنی تأکید کرد: اگر حمایت‌ها قطع شود، بسیاری از عشایر به دلیل فقدان شغل و مسکن به شهرها مهاجرت خواهند کرد و این مهاجرت ناگهانی، فشار اقتصادی و اجتماعی بر شهرها را افزایش می‌دهد.

او افزود: اگر دولت قصد چابک‌سازی دارد، می‌تواند مأموریت وزارتخانه‌ها و نهادهای مشابه را ادغام کند؛ اما حذف سازمان عشایر خسارتی جبران‌ناپذیر دارد. این فعال گردشگری با بیان اینکه سازمان برای ما نقش پدر را دارد گفت: پدری که از مرزها، مراتع، تولید و فرهنگ حفاظت می‌کند، اگر از بین برود، باید فاتحه جامعه عشایری را خواند.

او گفت: ما این تصمیم را به منزله اعلام سوگواری برای مرگ جامعه عشایری می‌دانیم و از دولت می‌خواهیم در این تصمیم بازنگری کند.

◄ انحلال سازمان امور عشایر، پاک‌کردن هویت تاریخی عشایر از ساختار اداری

یکی از مدیران اسبق امور عشایر اصفهان نیز با انتقاد از تصمیم برای انحلال سازمان امور عشایر در قالب طرح چابک‌سازی دولت گفت: ساختار فعلی این نهاد ریشه در دوره قاجار دارد و انحلال آن در واقع پاک‌کردن هویت تاریخی عشایر از ساختار اداری کشور است و اگر این اتفاق بیفتد، دیگر چیزی از جامعه عشایری باقی نمی‌ماند و این هویت دیرینه از بین می‌رود.

علی موسوی افزود: این تصمیم شاید در ظاهر ادغام باشد، اما بر اساس تجربه اتفاقی در واقع رخ می‌دهد انحلالی کامل و خطرناک است که در شرایط حساس کنونی کشور، می‌تواند آثار جبران‌ناپذیری برای جامعه عشایری، تولید و حتی امنیت ملی داشته باشد.

او با تأکید بر نقش مهم عشایر استان اصفهان در تولید گفت: جمعیت عشایری استان بین ۶۵ تا ۷۰ هزار نفر برآورد می‌شود که تولیدات آن‌ها علاوه بر گوشت، ۳۵ درصد صنایع‌دستی استان شامل بیش از ۱۳۰ هزار مترمربع بافته‌های سنتی مانند گلیم، جاجیم و فرش را شامل می‌شود.

موسوی گفت: عشایر سالانه ۶۵ هزار تن محصولات لبنی و زراعی، ۱۵۰ هزار تن سیب‌درختی و حدود ۷۰۰ تن عسل تولید می‌کنند و این ظرفیت عظیم تولید، پشتوانه‌ای مهم برای اقتصاد استان و کشور است و با انحلال سازمان متولی آن، بخش قابل‌توجهی از این تولید به خطر خواهد افتاد.

او با تأکید بر نقش حیاتی سازمان امور عشایر در هماهنگی خدمات تصریح کرد: این سازمان متولی تأمین و توزیع کالاهای اساسی و نهاده‌های دامی برای عشایر است و در زمان کوچ، تنها سازمان امور عشایر است که توان هماهنگی، پشتیبانی و خدمات‌رسانی به عشایر در مناطق سخت‌گذر را دارد و اگر این سازمان منحل شود، دیگر هیچ نهادی نمی‌تواند چنین مأموریت دشواری را بر عهده بگیرد.

او از عشایر به‌عنوان مرزداران بی‌مزد کشور نام برد و گفت: آن‌ها بدون دریافت هیچ پاداشی از مرزها و مراتع محافظت می‌کنند و اگر مجبور شوند به شهرها کوچ کنند، امنیت مرزها و مراتع به خطر می‌افتد و حذف سازمان امور عشایر، در واقع حذف این نگهبانان طبیعی است.

موسوی تأکید کرد: انتظار داریم تصمیم‌گیران توجه و عنایت کافی را به این موضوع داشته باشند که انحلال سازمان امور عشایر، نه‌تنها آینده این نهاد را نابود می‌کند؛ بلکه تبعات اجتماعی، اقتصادی و امنیتی آن برای کشور غیرقابل‌پیش‌بینی خواهد بود.

◄ عمیق‌تر شدن فاصله دولت و جامعه عشایری با انحلال سازمان امور عشایر

یکی دیگر از چهره‌های فرهیخته جامعه عشایری نیز انحلال سازمان امور عشایر را تصمیمی غیرکارشناسی دانست و گفت:

این اقدام، موجب ازبین‌رفتن خدمات تخصصی، تضعیف پیوند فرهنگی و حذف پل ارتباطی میان دولت و جامعه عشایری خواهد شد و این جامعه دیرینه و مولد، بیشترین آسیب را خواهد دید.

نوروز هاشمی افزود: حوزه‌های مختلف کشور تجربه و آمادگی لازم برای برخورد با مسائل عشایری را ندارد و این موضوع نیازمند اداره‌ای تخصصی با منش، آداب و ساختار خاص خود است.

او گفت: حذف یک سازمان به معنای حذف خدمات آن نیست، زیرا این خدمات باید به‌هرحال ادامه یابد؛ اما زمانی که سازمان تخصصی حذف و وظایفش میان چند دستگاه تقسیم می‌شود، اختلاف‌ها و ناهماهنگی‌های فراوانی پدید می‌آید که در این میان جامعه هدف یعنی عشایر، فراموش خواهند شد. هاشمی با اشاره به پیامدهای این تصمیم افزود: اداره امور عشایر وظایف گسترده‌ای از جمله آب‌رسانی، احداث جاده‌های عشایری، کمک به دامداران، خرید و پشتیبانی اقلام تولیدی عشایر را برعهده دارد و اگر این سازمان حذف شود و وظایفش به دیگر دستگاه‌ها منتقل گردد، مشخص نیست چه نهادی متولی خواهد بود و چه کسی باید به مشکلات عشایر رسیدگی کند، در نتیجه جامعه عشایری خسارت‌های سنگینی متحمل می‌شوند.

او ادامه داد: کارکنان سازمان امور عشایر از دل ایل‌ها و طایفه‌ها برخاسته‌اند، فرهنگ و رسوم عشایری را می‌شناسند و با ساختار اجتماعی ایلات آشنایی کامل دارند و به همین دلیل، می‌توانند بهترین خدمات را با درک عمیق از شرایط زندگی عشایر ارائه دهند و با انحلال این سازمان در واقع حلقه ارتباطی میان دولت و جامعه عشایری از بین می‌رود و این بزرگ‌ترین آسیب ممکن است.

این عضو هیئت‌علمی دانشگاه تأکید کرد: حذف سازمان امور عشایر حذف واسطه‌ای است که می‌تواند به‌صورت میدانی و انسانی با عشایر ارتباط برقرار کند و در نبود آن، هیچ نهادی توان ایفای این نقش را نخواهد داشت و جامعه عشایری بیش‌ازپیش منزوی می‌شود.

هاشمی همچنین به پیامدهای فرهنگی این تصمیم اشاره کرد و گفت: اگر این اقدام فردا اجرا شود در واقع آسیب‌زدن به فرهنگی چندهزارساله رقم می‌خورد و عشایر دیگر ترغیب نخواهند شد به سمت تولید صنایع‌دستی، حفظ آداب‌ورسوم یا معرفی فرهنگ ایلی خود حرکت کنند و این مسئله به طور مستقیم، گردشگری عشایری که موجب جذب گردشگر و ارتقای جایگاه عشایر در نگاه جامعه می‌شود را نیز تحت‌تأثیر قرار می‌دهد.

سرمقاله

راه‌ناهموار تجارت‌باهمسایگان

ادامه از صفحه یک:چرا با وجود تحریم‌ها و نیاز مبرم، تجارت با همسایگان به‌عنوان استراتژی ملی به سرانجام مطلوب نرسیده است؟

چرا باوجود ظرفیت‌های کم‌نظیر، تجارت با همسایگان به یک راهبرد ملی مؤثر تبدیل نشده است؟

پاسخ روشن است دلیل نخست به دیپلماسی اقتصادی ناتوانی باز می گردد که از مهم‌ترین نقاط ضعف ایران بشمار می آید. بسیاری از سفارتخانه‌های کشور ،به‌جای تمرکز بر تجارت، صرفاً به امور سیاسی می‌پردازند و رایزن‌های بازرگانی نقش پررنگی در تصمیم‌گیری ندارند. همچنین نوسان سیاست‌ها و بی‌ثباتی‌مقررات

بخشنامه‌های ناگهانی و محدودیت‌های صادراتی، فعالان اقتصادی را سردرگم کرده است.

مضاف برآنکه نبود روابط بانکی مستقیم با کشورهای همسایه، بزرگ‌ترین مانع تجارت است.

ومشکل دیگر به ضعف های زیرساختی، نظیر راه‌آهن‌های نیمه‌کاره، جاده‌های فرسوده، و بنادر ناکارآمدی مرتبط می شود که موجب گرانی شدید هزینه لجستیک در ایران شده است.

اما چه باید کرد وچگونه می توان از این راه ناهموار عبور نمود ؟ بدون تردید تدوین استراتژی ملی تجارت با همسایگان، فراتر از شعارها و با ارقام مشخص ،ایجاد سازوکارهای مالی جایگزین، تقویت زیرساخت‌های لجستیکی و برندسازی و استانداردسازی محصولات ایرانی از راهکارهای موثری است که شرایط ارتباط با همسایگان را بهبود می بخشد.

وموضوع مهم تر، توانمندسازی بخش خصوصی است به گونه‌ای که دولت ، میدان را به فعالان اقتصادی بسپارد. تجربه جهانی نشان داده که بخش خصوصی موتور اصلی تجارت است وتا زمانی که دولت به جای نظارت ،دخالت گر باشد انتظار برای تحول هم بیهوده است.چه بسا امروز، در شرایطی قرار گرفته ایم که خواه نا خواه آینده اقتصادی ایران بیش از هر زمان دیگر به روابط با همسایگان گره خورده است.درطول این سال ها هم تجارت با همسایگان، اقتصاد کشور را کم وبیش روی پا نگه داشته است. اما هنوز فاصله تا جایگاه واقعی ، زیاد است. با این حال، گذار از شعار به عمل، نیازمند اراده‌ای جدی، شفافیت در سیاست‌گذاری و مشارکت واقعی بخش خصوصی است. اگر دولت و حاکمیت به‌جای برخورد مقطعی، یک راهبرد پایدار برای تجارت منطقه‌ای اتخاذ کنند، ایران قابلیت آن را دارد که به یک قدرت اقتصادی منطقه‌ای تبدیل شود.

خبر

شرایط بهره‌برداری مادران شاغل از کاهش سن بازنشستگی

رئیس کمیسیون طرح جوانی جمعیت و حمایت از خانواده به بیان توضیحاتی درباره کاهش سن بازنشستگی مادران شاغل پرداخت.

امیرحسین بانکی‌پور در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت گفت: طبق بند (ت) ماده ۱۷ قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت، مادران شاغلی که از زمان لازم‌الاجرا شدن این قانون یعنی از آبان ۱۴۰۰ به بعد صاحب فرزند یا فرزندانی شده‌اند، مشمول کاهش سن بازنشستگی می‌شوند. به این معنا که به‌ازای هر فرزندی که پس از این تاریخ به دنیا آمده، یک سال از سن بازنشستگی مادر کاسته می‌شود. او ادامه داد: در مورد فرزند سوم و بیشتر، یک سال و نیم سن بازنشستگی کم می‌شود؛ یعنی اگر فرزند سوم به دنیا آمد سه سال و نیم از سن بازنشستگی کم می‌شود. این عضو کمیسیون فرهنگی مجلس با بیان اینکه اجرای این قانون دو شرط دارد، گفت: مادر حداقل ۲۰ سال سابقه کار و پرداخت بیمه و حداقل ۴۰ سال سن داشته باشد. او توضیح داد: مادری با یک فرزند با حداقل ۴۲ سال سن، با دو فرزند حداقل ۴۱ سال و با سه فرزند یا بیشتر با حداقل سن ۴۰ سال مشمول این قانون می‌شود؛ لذا برای اجرای این قانون مادر باید حداقل ۴۰ سال و ۲۰ سال سابقه داشته باشد. بانکی‌پور بیان کرد: میزان مستمری بازنشستگی نیز متناسب با سنوات بیمه پرداخت می‌شود؛ یعنی اگر مادری ۲۰ سال سابقه داشته باشد، مستمری نیز بر اساس همان ۲۰ سال محاسبه خواهد شد. او با بیان اینکه این قانون اجرا نشده است، گفت: در همین راستا کمیته خانواده، جمعیت و زنان در جلسه با حضور مسئولان تأمین اجتماعی، معاونت استخدامی و صندوق بازنشستگی، از اجرانشدن این قانون گلایه کرد؛ آنها در پاسخ به بیان توجیهاتی پرداخت که از نظر ما قابل‌قبول نبود و بر لزوم اجرای درست قانون تأکید کردیم. بانکی‌پور ادامه داد: در نهایت قول دادند که ازاین‌پس قانون برای تمام افراد متقاضی دارای شرایط، اجرا شود. این نماینده مجلس درباره اینکه آیا این قانون منافاتی با قوانین دیگر درباره سن بازنشستگی ندارد، گفت: این قانون مربوط به سن بازنشستگی نیست؛ بلکه به‌ازای هر فرزند، از سن بازنشستگی مادر کم می‌شود. او مجدداً گفت: در صورتی مادر شاغل مشمول این قانون می‌شود که حداقل ۲۰ سال سابقه کار و بیمه داشته باشد که در این صورت به‌ازای هر فرزند یک سال از سن بازنشستگی او کم می‌شود؛ پس اگر مادری با ۳۰ سال سابقه بازنشسته می‌شود و از آبان ۱۴۰۰ به بعد صاحب یک فرزند شده باشد، با ۲۹ سال سابقه بازنشسته شود. اگر هم صاحب دو فرزند شده، با ۲۸ سال سابقه بازنشسته می‌شود.

حل مسئله آب نیازمند تصمیمات و اقدامات ملی است

معاون اول رئیس‌جمهور با تأکید بر اهمیت و ضرورت اجرای دقیق مصوبات شورای‌عالی آب و هیئت دولت از جمله جلوگیری و برخورد با برداشت‌های غیرمجاز در کنار ساماندهی برداشت‌های مجاز در بالادست و پایین‌دست سدها و مخازن آبی کشور و همچنین جلوگیری از حفر چاه‌های غیرمجاز به‌ویژه در مناطق با تنش آبی بیان کرد: حل مسئله آب موضوعی بخشی و منطقه‌ای نبوده و نیازمند اتخاذ اقدامات ملی است.